

ἐρμηνεύω τό : καὶ ὑπόσχεται ὁ νοικοκύρης, εἰς τὶς μεροκαματιᾶς (στίχ. 14-15), ὅπου προφανῶς λείπει τὸ δεύτερον ῥῆμα. Βλέπε ταβουλαρικὸν γράμμα τοῦ ΙΔ' αἰῶνος ἀφορῶν εἰς κολληγικὴν σύμβασιν, ἐκδιδόμενον ὑπὸ ΣΠ. ΛΑΜΠΡΟΥ, ἐν Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἑθνολογικῆς Ἑταιρείας τῆς Ἑλλάδος, 5, 1896, σελ. 159 ἐπ. ἐν Κ. ΚΑΝΕΛΛΑΚΗ, *Χιακὰ Ἀνάλεκτα*, Ἀθῆναι 1890 (σελ. 67) τοῦ ἔτους 1630 (συμφωνεῖται τὸ τρίτον)· σελ. 394 (σελ. 16) τοῦ ἔτους 1635 (ἀμφίβολον)· ἐν Δ. ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ, *Μνημεῖα τῆς Ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων*, 1, 2^α ἐκδ., Ἀθῆναι 1891, σελ. 328, τοῦ ἔτους 1818. Συμβάσεις κολληγίας ἀποτελοῦν ἐπίσης αἱ δημοσιευόμεναι ὑπὸ τοῦ Δ. ΒΑΓΙΑΚΑΚΟΥ, *Μανιᾶται εἰς Ζακύνθον* (Ἀνάτυπον ἐκ τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Ἀρχείου τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τεύχη 5 καὶ 6, 1955, 12 (τοῦ ἔτους 1671), 56 (τοῦ 1707), 64 (τοῦ ἔτους 1709), 65 (τοῦ ἔτους 1709), 84 (τοῦ ἔτους 1715), 85 (τοῦ ἔτους 1715), 86 (τοῦ ἔτους 1715), 87 (τοῦ ἔτους 1717), 88 (τοῦ ἔτους 1717). Ἐπειδὴ πάντα τὰ συμβόλαια ταῦτα εἶναι ἐκ Ζακύνθου πρέπει νὰ ἐξετασθῇ πρωτίστως μήπως τὸ δίκαιον τὸ ὁποῖον ἀκολουθεῖται ἐν αὐτοῖς ἢ ἡ συνήθεια εἶναι ἐνετικά. Ἀλλὰ καὶ τῶν πρώτων εἶναι ἐξεταστέον, ἂν ἀνάγονται πράγματι εἰς τὸ ἐλληνιστικὸν ἢ εἰς τὸ βυζαντινὸν δίκαιον.

Διὰ τοῦ ὅρου ὅτι οἱ μισθωταὶ ὀφείλουν νὰ δουλεύουν τὰ χωράφια μὲ ἐμπιστοσύνη ὥσάν, καὶ ἐδικά τους (στίχ. 19-20) δὲν συμφωνεῖται εὐθύνη αὐτῶν διὰ μὴ καταβολὴν τῆς ἐπιμελείας ἣν καταβάλλουν ἐν τοῖς ἰδίῳις (*culpa levis in concreto*) ἀλλ' ἐπηυξημένη, περιλαμβάνουσα πᾶσαν ἀμέλειαν.

Ἐκ τοῦ ἐγγράφου πληροφορούμεθα ὅτι ὁ Νικολάκης Γρυπάρης ἦτο κύριος τῆς νησιδος Φυρὰ ἐκ τοῦ ὅτι ἐν 45 στίχ. 15-17, τοῦ ἔτους 1825, ἡ χήρα πλέον αὐτοῦ Μαρία, συνιστᾷ προῖκα εἰς τὸν μετ' αὐτοῦ υἱὸν αὐτῆς Ἀποστολάκην, ἐπὶ τῷ γάμῳ αὐτοῦ μετὰ τῆς Μοσχουδακιοῦ, θυγατρὸς τοῦ Κωνσταντίνου Ἰωάννου Μπάου τὸ ἥμισυ τῆς ἐπὶ τῆς νησιδος ταύτης κειμένης ἀλυκῆς. Ὅτι ὁ Νικολάκης εἶχεν ἀγοράσει καὶ ἦτο κύριος καὶ τῆς ἐπὶ ταύτης κειμένης ἀλυκῆς, βλέπε καὶ 74.

1 1803 νοε(μ)βρίου 6

2 ἀντίπαρος

3 — διὰ τοῦ παρόντος συμφωνητικοῦ, γράμματος, φανε-

4 ρώ(ν)εται, ὅτι ἐσυνφώνησεν ὁ εὐγενέστατος, κελεπῆς

5 νικολάκης, ἀντωνίου γρυπάρης, μὲ τὸν γιακουμῆ

6 φαροῦπο, καὶ δημήτρη φαροῦπο, διὰ νὰ πᾶνε

7 εἰς τὸ νησὶ φυρὰ, κτήμα τῆς εὐγενείας του, νὰ

8 ἀνοίξουν(ν), ὅσα, χωράφια, εἶναι ἀπάνω, νὰ τὰ ἀν(α)-

9 λάβουν(ν), καὶ νὰ τὰ καλλιεργοῦν(ν), καὶ νὰ δεκατίζουνται

10 ὥς καθώς, εἶναι τὰ κασίμια, καὶ ὑπόσχεται ἡ εὐ-

- 11 γενεία του, νὰ τοὺς παίρνη, δύο βώδια, καὶ δπόταν
 12 εἶναι καιρός, διὰ νὰ (ἀ)νοιχθοῦσι, νὰ ἐβγάλου(ν) τὰ
 13 κλαδιά, ἐπιστατώντας καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, ὡς νοικο-
 14 κύρηδες, εἰς τὶς μεροκαματιές, καὶ ὑπόσχεται
 15 ὁ νοικοκύρης, εἰς τὶς μεροκαματιές, καὶ νὰ ἀνοίξου(ν)
 16 καὶ τὸ πηγάδι, καὶ νὰ κάμου(ν) δένδρες καὶ σπῆτι
 17 μὲ ἔξοδα τοῦ νοικοκύρη, καὶ ὑπόσχεται, ὁ νοι-
 18 κοκύρης, εἰς διάστημα δέκα χρονῶν, νὰ τὰ
 19 ἔχου(ν). νὰ τὰ δουλέβουν(ν), πλὴν μὲ ἐμπιστοσύνη,
 20 ὡσάν, καὶ ἐδικά τους, καὶ ὅποιος, ἤθελε μετα-
 21 γνωμήσει ὁ εἷς τοῦ ἄλλου, νὰ πληρώνη γρόσια ἐ-
 22 κατό, ἥτοι γφ. 100 καὶ διὰ βέβαιον, ἔγιναν
 23 δύο ἀπαράλλακτα, κρατώντας πᾶσα ἕνας, τὸ
 24 ἕνα
- 2^a X. 25 Ἀναγνώστης ἀδαμάκης ὑπογράφω δι' ὄνομα γιάκουμον φαρούπου
 26 καὶ δημήτρη φαρούπου, ὅτι στέργουν τὰ ἄνωθεν καὶ οὕτως μαρτυρῶ
- 3^a X. 27 πρ...νο. φὶ σ.αρι̇ σιρῖγος ἔγραψα τὸ παρὸ(ν) καὶ οὕτως μαρτυρῶ.

Verso

- 4^a X. 1 συμφωνητικὸν τῶν ὁ-
 2 ρων τῆς κολλιγιᾶς

74

Ἑγγραφὸς κατάθεσις

Χάρτης δίφυλλος
 0.238×0.190

1807, Αὐγούστου 17
 Παροικία Πάρου

Οἱ Γιακουμάκης Καλδῶρος καὶ Σταυράκης Παπαδόπουλος, ἐνεργοῦντες καὶ ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ κοινοῦ τῆς Ἀντιπάρου, καταθέτουν ἐνώπιον τῶν ὑπογεγραμμένων μαρτύρων, ἔχοντες πλήρη συνείδησιν τῆς πράξεως αὐτῶν, ὅτι οἱ βοσκοὶ οἱ χρησιμοποιοῦντες τὰ τρία ἔρημα νησιὰ Δεσποτικόν, Στρογγυλὸν καὶ Φυρά, ὡς γεννολεῖβαδα, καταβάλλουν εἰς τὸν σιὸρ Πετράκην Γρυπάρην, προφανῶς ὡς μίσθωμα, ἑκατὸν τριάκοντα ὀκάδας τυροῦ, ἥτοι ἐξήκοντα διὰ τὸ Δεσποτικόν, τεσσαράκοντα διὰ τὸ Στρογγυλὸν καὶ τριάκοντα διὰ τὰ Φυρά. Συντάσσεται δὲ ἡ παροῦσα κατάστασις ὑπογεγραμμένη παρὰ τῶν εἰρημένων μαρτύρων καὶ δίδεται εἰς χεῖρας τῆς Μαρίας συζύγου τοῦ μακαρίτου Νικολάου Γρυπάρη, ὅστις δικαιούται λαμβάνειν τὸ ἥμισυ ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ παραδιδόμενου τυροῦ, ἥτοι ἐξήκοντα πέντε ὀκάδας.

40

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ